Година III Гр. Варна, 20 март 1947 година. Брой 41.

ПРОВЕТРИКА 2006

Народен флот

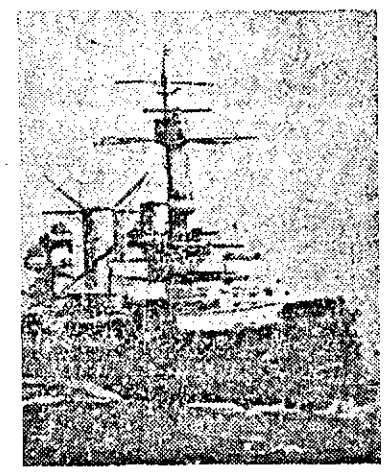

Чрез мощен народен флот – за свободна и благоденстваща България

ВЕСТНИК НА МОРСКИТЕ НАРОДНИ ВОЙСКИ. РЕДАКТИРА КОМИТЕТ.

ОБУЧЕНИЕТО И ВЪЗПИТАНИЕТО НА ПОДЧИНЕНИТЕ Е ВАЖНА ЗАДАЧА НА КОМАНДИРИТЕ

Едно от условията за победата е системното и правилно обучение и възпитание на подчинените още от мирно време.

Ето защо цялата всекидневна дейност и работа на командния състав на нашия флот и Брегова отбрана, независимо от ранга и служебното положение, което заемат, трябва смело да се насочат по линията на упоритото обучение и ръководене на подчинените и усъвършенстване дейната им подготовка сега при настъпващия летен период.

От офицерския състав се иска, както никога по рано, умението добре да се обучават и възпитават бъдещите защитници на Родината. За да се изпълни с чест тая толкова важна задача, необходимо е преди всичко самите командири и възпитатели да отделят време за своето лично обучение и усъвършенстване. Но за да не страда подготовката и обучението, началниците не трябва да поверяват възпитанието на други, а сами да участват в него, да го ръководят и следят за резултатите.

Обучението и възпитанието на подчинените е служебен дълг на всеки офицер и подофицер, сега когато наближава летния период.

Успеха на бойната, политическата и специалната подготовка зависи преди всичко от това, как самите началници вземат участие, проникват на дело в най-дребните работи, насочват ги или лично ги ръководят.

От старшия началник се изисква добро познаване нивото на подготовката на личния състав, способностите на всеки офицер даже и подофицер, неговото културно и политическо ниво, неговите познания като специалист и водач.

Не е достатъчно да се засвидетелствува само присъствието на командира в часта, а да се чувства неговото ръководство по всички изникнали ежедневни въпроси от подчинените му и те сами да търсят неговия съвет, с една дума всеки командир трябва да се издигне като истински ръководител, учител и възпитател на своята част, като водач на своите хора. Така в дни на изпитание ние ще устоим и победим.

В.

ДНЕПРОГЕС ОТНОВО СТЪПИ В СТРОЯ

СВЕТНА СЛЪНЦЕТО НА УКРАЙНА

Москва, 5 март (Радио—7 ч.) На 3 март, в 21 ч. и 15 минути най-мощната водна електростанция в Европа—Днепрогес—отново стъпи в строя.

Първата турбина с мощност 72,000 киловата отново започна да дава ток на съветското стопанство.

В. „Правда" посвещава днешната си уводна статия на тази нова победа на съветските хора в следвоенното възстановяване и пише. „Отново свети слънцето на Украйна", както наричат украинските селяни Днепрогес. Отново мощната река от електрически ток ще потече в шахтите на Донбас, в металургическите заводи на Украйна, ще даде мощен тласък на цялата промишленост в южните области на страната. В своето поздравително писмо до възстановителите на Днепрогес, варварски разрушен от немците, СТАЛИН казва: „Успешното възстановяване на Днепрогес показва, че съветският народ е изпълнен с решимост бързо да заличи раните от войната и да обезпечи понататъшните успехи на нашата страна по пътя на комунизма"

Изпълнението на стопанския план — двугодишник ще осигури светло бъдеще за търговския ни и военен флот!

ВОЙСКАТА ЩЕ ДАДЕ СВОЯ ПРИНОС В ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ДВЕГОДИШНИЯ СТОПАНСКИ ПЛАН.

Реч на военния министър г. генерал-майор Г. Дамянов пред втория краткосрочен офицерски курс

София, 16 март. По случай завършването на втория краткосрочен офицерски курс, вчера министърът на войната г. генерал майор Георги Дамянов произнесе реч пред курсистите, в която след дадените напътствия за самообразуване и усъвършенствуване на курсистите, каза:

— Относно укрепването боеспособността на войската, трябва да отбележа, че се се пристъпва към едно по-системно обучение на всички чинове от войската. Успешното завършване на този курс е една крачка към това.

Ние вървим по пътя, очертан от правителствената декларация, и създаваме стабилно служебно положение за военните чинове. Новите щатни таблици за държавните служители носят подобрение на материалното положение на военнослужащите. Независимо от това, другите мерки на правителството за стабилизирането на стопанския живот в нашата страна, ведно с стопанските мероприятия, ще допринесът за окончателното стабилизиране положението на чиновете от нашата войска.

Нашите офицери трябва да работят усилено за повдигане на своята квалификация. За онези, които се отнасят формално към службата, за онези, които мислят, че може да се служи с стария багаж, няма да има стабилност. Има нова тактика и нови методи в войната, които трябва да се овладеят до съвършенство от нашите командири. Онези, които остават назад, не могат да бъдат търпени в войската.

Нашата страна в своето развитие отива по един нов път, който ще я изведе час по-скоро на широкия друм на общонародния възход. Войската не е безпричастна в това движение напред. Тя ще подкрепи ентусиазираните народни маси в стопанското изграждане на народната република.

Онези, които искат да възпрат това движение напред да върнат колелото назад, онези, кото се поставят вън от това движение, сами се поставят вън от войската. За тях естествено няма да има място в войската. За тях стабилитет няма.

За честните и предани служители на народа, само за тях ще има стабилитет.

ДА СЪГЛАСУВАМЕ УСИЛИЯТА СИ.

В неотдавнашната си реч пред възпитаниците на Народното Военно училище Министър Председателя на България Георги Димитров начерта задачите на нашата армия.

В тая си реч той недвусмислено заяви и подчерта, че основната и най-главна задача на нашата войска е да бъде винаги готова „предвид на местоположението ни на балканите и окръжението ни — южно и югоизточно", да брани родината от всяко посегателство, върху нашата земя и против всяко нарушение на нашите граници.

Повелята е ясна, пазене на границите и независимоста ни.

На нас бреговите артилеристи моряци от народния флот и граничарите се пада голямата част от тая задача. На нас родината предоставя охраната и запазване на най-уязвимата част от нашите граници—морето. На нас се пада охраната на една шеста час от цялата дължина на граничната линия. За да можем да изпълним тая грамадна и отговорна задача е необходимо да съгласуваме усилията си, така, че чрез взаимно просвещаване, да се подготвим за евентуална изненада.

Известно ни е, че основните фактори който играят роля при отбраната на морския бряг са бреговата артилерия и флота. За да могат те да изпълнят своето предназначение е необходимо съгласуваност в тяхните действия, а това предполага взаимно познаване на основните начини на действие и особености на тези два рода войски.

За да може да се постигне това не малко ще ни услужи общото списване на в. „Народен флот" в което бреговите артилеристи ще запознават своите другари от флота с бреговата служба а тези от флота с своето дело.

Основната цел ще бъде създаването на духовна връзка между чиновете от двата рода войски, който познавайки основните начини на действие и особеностите на същите ще бъдат един мощен фактор за запазване родните брегове.

Капитан Печ.

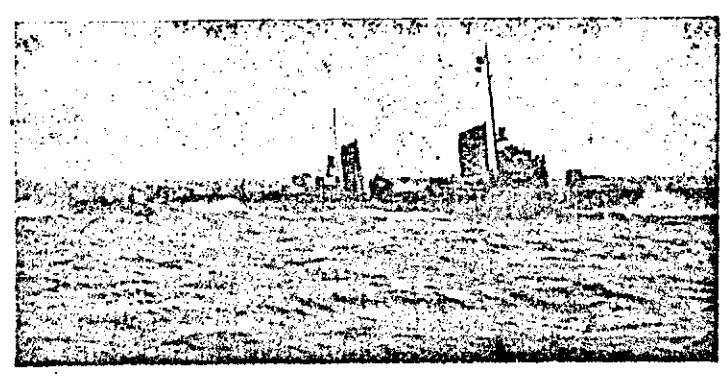

ДА НАПРЕГНЕМ СИЛИ

В речта си на 15 м. м. в Н. В. у-ще „В. Левски" м-р председателя г. Г. Димитров говорейки за ограниченията, които мирният договор наложи на нашата армия каза: — .. когато количеството на нашата армия е ограничено, то качеството на нашата армия на нейните командири, офицери и бойци трябва да бъде стократно по-голямо от колкото в миналото. Тая ограничена по количество армия трябва да бъде така боеспособна, с такава военна подготовка, че да струва за три пъти по голяма да не кажа и по-вече. Това зависи от командирите, офицерите — големи и малки тава зависи и от самите бойци в армията". Обаче, ние смело можем да добавим, че това зависи и от работниците и чиновниците— военнослужащи.

Всички знаем, как немците се бяха разположили в земите на Съветите с лековерната надежда да не ги напущат никога. Но също никой няма да забрави и страшната сила, която помете от плодородните полета на Белорусия и Украйна пришелците и нанесе съкрушителния удар на хитлеризма в Берлин. А тая страшна сила на Червената армия нямаше да бъде толкова страшна, ако зад гърба и не стоеше здраво и организирано стопанство и индустрия, ако не стоеще целия народ.

Затова е необходимо да се поучим от примера на съветските граждани, които с нечувано себеотрицание и пожертвователност изнесоха всички трудности по производството и снабдяването с хранителни припаси и бойно снаряжение своята любима армия. Разбирайки много добре значението на честно и безкористно изпълнение на трудовия си дълг, ние трябва да запретнем ръкави и да подпомогнем с всички възможни усилия за твърдото провеждане на стопанския план — двугодишник, с който ще заздравим и обновим живота си.

Опозицията е настръхнала. Показвайки не за пръв път своя противонароден характер тя иска на всяка цена да провали този план. Намира го за нереален, невъзможен и тем подобни нелепости, но ние им отговаряме: — Стопанския план предложен на гласуване в В. Н. С. от О. Ф. правителство е нереален за мързеливите и за тези, които са научени да живеят на чужда сметка, а простия български народ **ще го изпълни и то преди срока!...** Присъединявайки се към общонародните усилия всички флотски работници и чиновници военослужащи трябва да напрегнем здравите си мищци, като по този начин излеем стоманената основа върху, която ще закрепне твърдо, ще израсне и уголеми нашия търговски и военен флот!

Б. С-ов.

В СЛУЖБА НА РЕПУБЛИКАТА

На 20 май 1946 година в Черно море, югоизточно от Кюстенджа—Румъния загинаха

Отб. Петко Петров Гетов

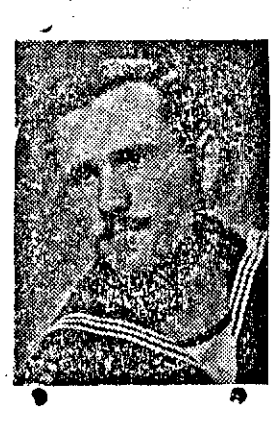

Санит. подоф. Димитър Г. Беров

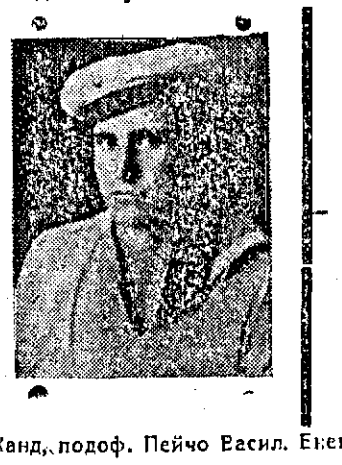

Канд. подоф. Пейчо Васил. Енев

В началото на м. Май 1946 година на миночистачния дивизион при Черноморския флот бе възложена задача да почисти едно минно поле в Румънски води. Нашите моряци и техните командири по срешнаха с ентусиазъм това. До тогава със свойте корабчета те бяха пребродили хиляди мили и обезвредили стотици мини из родното море.

Както всеки друг път, така и в този майски ден корабите започнаха да се отделят, от кеювата стена още преди да се е зазорило. В здрача се чуваше глухия шум на моторите и само някоя пробудила се чайка със своя крясък от време на време пригласяше на свирките, с които се даваха кратките команди. Миночистачите се промъкнаха покрай другите кораби и заеха заповедания строй.

На изток небето беше добило теменужен цвят, който полека лека се преливаше във пурпурно жълт. Нощта прибираше своя воал и звездите с последни проблясаци потъваха в безкрайно дълбокия небосвод. От запад подухваше свеж бриз. Морската повърхност беше леко набраздена. В тъмно зелените води се явяваха от време на време игриви проблясаци. Зад корабите се бяха проточили две сребърни бели ленти към брега, където милионните светлини на спящия град бледнееха пред настъпващия ден.

Дивизиона пръв посрещна прекрасното майско утро.

Когато огненото кълбо се откъсна от хоризонта и търколи в пламналото небе, корабите заемаха строи удобен за миночистене. Всички от обслугите са на местото си. На кърмата лежаха въоръжени миночистачните прибори.

От водача бе вдигнат сигнал—Приборите подай! Чевръсто телените въжета минаха от един миночистач на друг. Миньорите бързо ги съединяваха и корабите един по един отговаряха, че са готови.

Водача се насочи на изток. Останалите кораби се нареждаха зад него успоредно един до друг. На картата е отбелязано с червени черти минното поле. Защрихована е почти една трета от него. Това е почистения до сега район. Заповяда се сигнала „приборите потопи". Червените плавци плесваха в водата, въжетата бързо се развиваха и образуваха непрекъсната верига под водата. Всеки момент от някой кораб може да се издигне флаг „минна тревога". Вниманието е напрегнато. Корабите трябва да се равняват идеално. Свързистите непрекъснато приемат и препредават заповедите и нарежданията на Командира с ръчните флагчета.

На миночистач № 8 е застанал на мястото на свързиста санитарния подофицер Димитър Георгиев Беров. Той в продължение на непрекъснатото си плаване с миночистачите се беше проявил, като характерно енергичен човек. Беров неможеше да се задоволи само с своята санитарна чанта. Той беше моряк наравно с другите моряци от екипажа. Често хващаше кърмилото и с голяма вещина направляваше миночистача. По някога цял ден не слизаше от миньорската площатка. В него имаше твърдото желание да бъде моряк, истински моряк. Трудът си никога не жалеше. Това му беше спечелило симпатиите на началниците и на моряците. Със своята кротост той беше желан приятел на всички. Никой не го усети, когато дойде на корабите, но сега подофицера „доктор" на всички правеше впечатление, особено през време на плаванията. Тогава, той не слизаше от палубата, непреставаше да пита и се интересува от всичко. Това ни най малко не му пречеше, когато някой моряк се наранеше през време на работата, с умение и вещина навреме да му даде необходимата санитарна помощ. На шегите и подмятанията на другарите си Беров отвръщаше с добродушната си усмивка и продължаваше да върти виюшката. Той беше неподържаем в своето постоянство.

Работата на моряците през време на миночистенето е доста тежка, а особенно на тези които боравят непосредствено с миночистачните прибори.

Доктора беше станал отличен миньор. Подадеше ли се сигнала за въоръжаване на приборите, той беше първият помощник на миньорите. Биваше ли отрязана мина и започнеше ли обирането на дългите стоманени въжета, Беров беше пак пръв. Той неможеше да стой, когато другарите му работеха. С запретнати ръкави Беров най-рационално използваше своята мощна физика.

Интересно, през него ден на миночистач № 8 му вървеше доста. Всеки резач пуснат от неговата ръка изкарваше мина.

Слънцето трептеше в зенита. Половината ден беше протекъл неусетно. Гумената лодка отиваше към току-що отрязаната мина, за да я взриве. Корабите се оттеглиха извън вехите очертаващи минното поле. Приборите бяха обрани напълно. Стоманените въжета изтеглени на кърмата трябваше да бъдат прегледани. Между това беше даден сигнала за обяд.

Наистина в морето се яде с вълчи апетит. Моряците бързо щурмуваха купичките с вкусно ядене. Между това беше направен завой на дясно и строя се насочи в ляво от червената веха, означаваща чистото пространство. Миночистач № 8 се приближи към своя ляв съсед и му хвърли търсачното си въже. В това време подофицера Беров и старшия миньор бяха проверили приборите. които лежаха на площадката. Двата кораба с малък ход се насочиха успоредни един на друг към чакащия ги напред № 10, който беше готов да подаде своето търсачно въже на осморката. Така скачвайки се един за друг с стоманените въжета миночистачите образуваха зад себе си сигурна верига, в която попаднеше ли мината, резача се взриваваше скъсваше котвеното въже на мината и тя изплаваше на повърхността. При тези маневри се изисква голямо внимание ловкост от обслугите тъй като резачите стоящи още на кораба са въоръжени с капсули. А и никой незнае къде е точно мината и да ли още със спускането на приборите тя не ще бъде хваната. Случва се щото тя да заплава съвсем близу до кърмата, а и по некога да се взривава във въжетата. Всяки би си представил какво ще направи взрив от сто и петдесет килограма тротил ако се взриве на двеста метра.

№ 8 настигаше № 10, чу се енергична команда на командиря: Стоп! След миг кърмите на двата кораба се изравниха и тогава миньорът на № 10 енергично запрати свитъка от търсачното въже към съседа си. Подофицерът Беров ловко посегна да хване края, но разтоянието между корабите дойде голямо и въжето падна във водата. Бързо то беше обрано и готово за ново хвърляне, обаче двата кораба се бяха отдалечили по дължина. Тогава № 8 даде малък ход, за да изравни с подминалият го № 10. Всички бяха на своя пост. Старшият миньор канд. подофицера Нейчо Василев Енев чакаше с шегел в ръка веднага да съедини хванатото въже. Отборника Петко Петков Гетов беше също готов да посрешне въжето, което № 10 щеше да хвърли. Маневрата беше изкусно, но и двата кораба имаха значителен ход. Свитъка с развиващото се въже изсвири във въздуха. Схвашайки бързо, че края му ще падне напред, подофицера Беров ловко се затича към носа на кораба успя да го хване точку на самото перило на носовата палуба. После все така чевърсто на неколко скока се намери на кърмата, прекара въжето за флаговия пърт и го подаде на старши миньор, който мигновено започна да го съединява за приборите (пред резача), Но съединеният № 10 беше започнал да се отдалечава вече, въжето се натягаше и въпреки усилията си моряка не можа да закачи осигурителния край за скобата. Повлечени бяха всички прибори заедно с резача. Вървата на предпазителната вилка се закачи за перилото и последната падна. Търсачното въже преряза пърта на знамето и то падна. В същия миг ударен в перилото, резача се взрива...

Подофицерът Димитър Георгиев Беров падна смъртно ранен в корема и с пречупени крака. До него без никакъв вик падна канд. подофицера Нейчо Василов Енев и отборника Петко Петков Гетов. Парчетата пробиха кожуха на моторното помещение и нараниха стоящия на вахта моряк в рамото. Леко беше наранен и командира на миночистача на командния мостик.

Миг след гърма се чу гласа на помощник командира на флотилията, който плаваше на миночистача № 8. Той дотича с санитарната чанта на обляния в кръв подофицер и неговите другари. Те и тримата бяха в съзнание. Помошник командира започна да превързва ранените подпомогнат от моряците. Кръвта шуртеше без мярка и обливаше кърмата.

№ 8 вдигна сигнал и взе курс Кюстенжа с пълен ход. На командирският кораб вече знаеха какво е станало.

На няколко мили от пристанището флотилията беше посрещната от бърз руски катер, който получил радиосъобщението, носеше на борда си лекар. Последният се прехвърли на миночистача. Безнадежното положение на ранените не го смути и той бързо се зае със спасителната работа. Здравото тяло на подофицера се бореше с последни сили срещу смъртта. Той се опита да се понадигне, отвори очи. Никакакъв звук, никакво стенание. Същото беше и с другите двама моряци. Единият само промълви нещо и безсилен от изтеклата кръв не можа да се искаже. Погледа му се плъзна към неговите другари и с последни искри угасна над морската шир.

Красив и скъп е живота, и

(Следва на 3 стр.)

Капитан II р. **Паспалеев**

СИНОПСКИ БОЙ

Преди 93 години на 11 ноември, кръстосвайки около неприятелските брегове, ескадрата на адмирал Нахимов открила в Синопския залив турския флот състоящ се от дванадесет кораба, застанали на котва под защитата на шест брегови батареи.

Задачата на този турски флот била да пренася на Кавказ злато и оръжия за подкуп на местното население и повдигането му срещу Русия. Нахимов знаял това и решил да унищожи врага.

На 12 ноември след разсъмване, той отделил от ескадрата кораба „Еней" и го изпратил в Севастопол с донесение до княз Меншиков, като заповядал на командира му, по пътя да се приближи към нос Кефкен, където квартирувал фрегата „Кагул", комуто да съобщи веднага да се отправи към Синоп.

С всички повдигнати платна „Еней" се понесъл към Севастопол.

Получил донесението на Нахимов, княз Меншиков се разпоредил веднага да му се дадат в подкрепа три кораба от ескадрата на контр-адмирал Новосилски и три фрегата.

На 17 ноември тези кораби се присъединили към ескадрата на Нахимов. Същия ден на флагманския кораб „Императрица Мария" бил събран съвет от флагманите и командирите. Нахимов обяснил неговото решение, по какъв начин на другия ден ще атакува противника.

Вечерта по корабите била изпратена неговата знаменита заповед от 17 ноември 1853 год. № 157:

„Решавам при първия удобен случай да атакувам неприятеля, застанал на котва в Синоп, състоящ се от 7 фрегата, 2 корвета, 2 парахода, 1 гемия и 2 транспорта. Аз съставих плана за разположението на нашите кораби за атака и моля командирите да застанат по него на котва и да имат предвид следното"... (Следва подробно разяснение за атаката)...

„В заключение на моята мисъл ще Ви кажа, че всички предварителни наставления, при промяната на обстановката могат да затруднят командирите, които познават своята работа, поради което предоставям на всекиго да действува по своя инициатива, но непременно да изпълни своя дълг. Русия очаква славен подвиг от Черноморския флот. От нас зависи да оправдаем това очакване".

—

Настъпи мрачна, бурна и дъждлива нощ. Ревящ и жално стенещ по палубата и въжетата духаше поривист вятър. От моряците никой не спеше. Всички мислено се готвеха за боя. Още от вечерта обслугата се бе преоблякла с чисти дрехи.

—

Омърлушено и бавно се приближаваше зората. Започваше се един хладен, дъждлив и неприветлив ден. По небосклона се носеха низки оловни облаци. Вятъра продължаваше да реве, а вълните се биеха в стените на корабите.

Най-после към 8 часа стана светло.

По сигнал от адмирала, корабите от ескадрата бързо спуснаха гребните лодки и ги приспособиха за запазване в боя на противоположната на противника страна на борда.

В 8 часа и 30 минути на „Императрица Мария" се повдигна сигнал: „Пригответе се за бой. Следвайте след мен към Синопския залив!"

Гонена от попътния вятър, ескадрата под пълни платна в строй върволица се понесе към Синоп. На гафела на брем стенга се развяваше руския морски флаг...

Нов сигнал: „Постройте се в боен ред!"

При спускането на сигнала ескадрата се пристрои в две килватерни колони.

В първата — надветрената са: „Императрица Мария" с флага на командира на ескадрата адмирал Нахимов, „Вел. кн. Константин" и „Чесма".

Във втората—подветрената са: „Париж" с флага на младшия флагман контр-адмирал Новосилски, „Три Светители" и „Ростислав".

—

На фрегатите „Кагул" и „Кулевги" бе заповядано да не влизат в залива, а да останат при входа, където да препречат пътя на военните кораби, които се опитат да избягат.

Към обед ескадрата се приближи към залива. Врагът беше близко.

Сега той се виждаше ясно. Всяка минута можеше да започне боя. Тежък бой далеч от родните брегове, в бурно море. Всички погледи са обърнати към флагманския кораб. На мостика се вижда позната високата, малко прегърбена, фигура на адмирала, в еполети и далекоглед в ръката. Всички напрегнато чакат сигнала за да започнат боя.

Ескадрата навлиза в залива.

На флагманския кораб се размърдаха фалените. Повдигнаха сигнал.

Верен на морските обичаи от мирно време адмирала показваше времето. Проверка на часовниците. На корабите удариха осем склянки—12 часа.

Часовниците бяха сверени.

—

Ескадрата продължава да се

Следвана стр. 4.

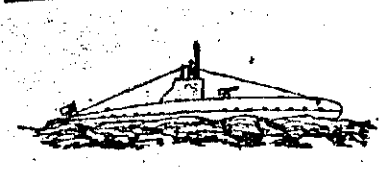

ИЗ ЖИВОТА НА МОРСКИТЕ ЧАСТИ

МОРСКАТА ИДЕЯ ТРЯБВА ДА НАМЕРИ ТОПЪЛ ПРИЕМ И ОТЗВУК В ВСИЧКИ СЛОЕВЕ НА НАШИЯ НАРОД.

През февруарий, т. г. Варненският клон на Народния Морски Съюз има своето отчетно годишно събрание, проведено при повишен интерес от страна на морските среди в града ни и на членовете на Съюза.

Събранието бе открито с подобаващо тържество от агитката на клона, в присъствието на представители на флота, пристанищните власти, свободните моряци и всички морски организации.

Изнесения изчерпателен отчет за дейността на Съюза, включващ постиженията в различните сектори на работа, както и допустнатите слабости, бе предмет на оживени изказвания и обективна преценка от страна на присъствуващите.

Отчете се големия напредък, който е отбелязал Народния Морски Съюз в течение на една година, през което време е укрепил като една важна масова орграницация, стоящa на здрави народни О. Ф. позиции, която ще има да изиграе значителна роля в нашия обществен живот, давайки тон и провеждайки правилно всички въпроси от морско-обществен, морско-научне, морско-стопански, морско-политически, морско-здравен и морско-спортен характер.

Отчете се също така и широката морско-пропаганди и културно-просветна дейност, която е развил Варненският клон на Съюза, за насаждане всред народните маси и преди всичко всред младежта правилна морска просвета, на любов към морето и на стремеж към използуване на неговите неизчерпаеми богатства от културно, стопанско и здравно естество, които то тъй щедро ни предлага. Особенно много се допринася и в това отношение изнесените няколко публични сказки, беседи в училищата, по радиото, поместените статии в пресата, Съюзното списание „Морско дело„ и „Морски музей".

Успоредно с това се посочиха и допуснатите грешки в дейността, главно поради недостатъчното съдействие и подкрепа от страна на широката членска маса, в осъществяване целите на Народния Морски Съюз, които са цели народни и се нуждаят от ценната подкрепа на всички съмишленици на морската идея.

Отправи се апел към всички интелектуалци от нашия град да приобщят усилията си към благородното дело на съюза, за да може черноморска Варна да стане действителио люлка на морската просвета и главен вдигател на всички морски промисли.

С особено голяма радост се подчерта правилното отношение което е имало нашето народно правителство по всички важни морски въпроси и инициативи, както и положените големи усилия от негова страна за бързото и правилното разрешаване. Като най-ярко доказателство за това се явява ценната придобивка за родното ни корабоплаване, с доставката на трите нови и модерни търговски кораби, първият от които — „Родина" е вече в водите на Черно море.

Събранието прецени изключителната важност на задачите, които стоят за разрешение пред Съюза, задачи които виждаме ясно изразени в декларацията на нашето първо републиканско правителство на О. Ф. България, оглавявано от изпитания кърмчия и кален в бурите Капитан — Георги Димитров, за пълното осъществяване на които се иска упорита и системна работа.

ПОМОЩ ЗА РУМЪНСКИТЕ ДЕЦА

Воените чинове, работниците и чиновниците при Морското интенданство се отзоваха на правителствения апел за подпомагане гладуващите ромънски деца, за кратко време събраха сумата 6,100 лв. и отделиха от полагаемите им се продукти, а именно:

1. Мармалад	. .	72·606 кгр.
2. Захар	. . . .	10·300 кгр.
3. Ориз	. . . .	1·750 кгр.
4. Кашкавал	. . .	5·000 кгр.
5. Макарони	. .	31·000 кгр.
6. Червен пипер	.	1·900 кгр.
7. Сливи	. . . .	11·600 кгр.
8. Арпакаш	. . .	3·150 кгр.
9. Мас свинска	.	1·000 кгр.

(Продължение от стр. 2)

велика е смъртта за родината.

Подофицерът Беров отвори очи. Той за последен път видя морето и ведрото небе.

На следващата сутрин обслугите на всички български, румънски и руски кораби строени на палубите изпратиха с военни почести загиналите достойно български моряци. Бързият катер с ковчезите се плъзна безшумно над игривите вълни.

Миночистачите се отправиха на изток. Знамената бяха свалени на половина. Мълчеливо моряците гледаха губящия се на хоризонта катер. Тъгата им се надигаше в мълчаливия обет. В името на Родината, в името на светлата памят на подофицера Беров и двамата му другари, те ще продължат борбата до край, докато и последната мина бъде изстръгната от глъбините на Родното море.

С.

ДА КРЕПНЕ ДРУЖБАТА С ДЕМОКРАТИЧНИТЕ НАРОДИ!

В тежко положение е изпаднала северната ни съседка Румъния. Нейните деца изнемогват под ударите на едно от най-страшните бедствия, глада! Виждайки това, ние бреговаците артилеристи даваме кой каквото може за да подпомогнем гладуващите румънски братчета „Приятел се познава в нуж—да"казва народната поговорка и ние доказваме нашето приятелство.

Както нашите бащи и майки по села и градове изпращат постоянно храни в помощ на Румъния, така и ние решихме и отделихме продуктите, които ни се полагат за три деня и ги испратихме на нашите северни съседи.

Нека опозицията разбере, че войската е с народа. Нейната злостна попаганда не ще може да ни отклони от народа, нито пък ще успее да повлияе на дружбата ни с демократичните народи, а най вече с славянските, начело на които стои братския Съветски народ.

дописник редн. **Петко Манолов**

ДА ПОДГОТВИМ ДОБРЕ НОВИЯ ДИМИТРОВСКИ НАБОР

Един от най ценните помощници на взводния командир при подготовката на младите войници е отдельонния командир.

На него трябва да се обърне голямо внимание, защото отдельония командир е този, който оставя най-силни впечатления в сърдцето на новобранците. От него последните се учат на ред и дисциплина. Какъвто е отдельония командир, такова е и отделението. Затова и се създават кандидат подофицерските школи, където се възпитават и обучават — подготвят бъдещите, най-малки командири.

Ако всеки от последните си даде точна сметка за това, което школата е направила за неговото възпитание, военно обучение, културно издигане, ще забележи каква голяма промяна е станала у него от деня на влизането в школата до получаването званието школник. Той е вече по сигурен, стабилен. Командва отревисто и спокойно, научил е много неща, с който надвишава своите другари останали в батареите.

Отчитайки това, следващите тези школи трябва добре да внимават за правилното усвояване на предаваните материали за да могат утре, когато се върнат, като отдельони командири в батареите при обучението на новия 26 набор, да оправдаят доверието на Отечественофронтовска България.

А на тия, които скоро ще напълнят и огласят с своите бодри песни родните ни казарми, отправяме привет: — **Добре сте ни дошли! Ние ви очакваме. Бъдете достойни защитници на скъпите девето септемврийски завоевания и горди синове на младата ни Република!...**

Подпоручик ИЛИЕВ

ОБЯВЕНО СЪРЕВНУВАНИЕ

Водача на товарна, моторна кола от Морското интендантство, **Йордан Ст. Марков** обявява съревнуване на всички водачи на моторни коли от цялата Армейска област по следните точки:

1. Подържане на колата

а) Чистота.

б) Свеждане до минимум повредите.

в) Запазване на гумите.

г) Навременно, бързо и добросъвестно изпълнение на възложените задачи.

Интенданците при флота обявява съревнуване на всички домакинства от частите на морските воиски по следните точки:

1. Подържане на района:

а) Разкрасяване с цветни градини и засаждане дръвчета.

б) Почистване и подравняване района.

2. Закрепване и подържане високия дух и съзнателна дисциплина между моряците.

3. Културно просветна работа

а) Изнасяне беседи.

б) Създаване самодейна художествена група.

4. Подържане наличните превозни средства винаги в изправност.

МОРЯЦИТЕ ОТ ПОСТ ТУФЛА КУЛА ВСРЕД НАРОДА.

По своя инициатива моряците от поста заедно с съдействието на командира на поста, корабника Атанас Стойков, между другите занаятия които имат като войници са успели да подготвят пиесата „Първороден грях" и други номера, които са изнесли с голям успех в селата Тополите, и Константиново.

Моряците са били масово посетени от местното население. Прихода бе използван за основаване на библиотека при поста.

Хвала на моряците, които с това допринасят много за закаляване на единството между народ и армия.

Моряците от същия пост изказват своята гореща благодарност на г. г. кметовете на селата които са посетили за указаното им съдействие при разквартируването, и пренощуване на селяните при които са гостували моряците.

Отб. **Николай Г. Цветанов**

ПРИ ФЛОТСКИТЕ МУ ЗИКАНТИ

Излишно е да се изтъква големият принос на музикантите от флотския музикантски взвод за музикалното издигане на Варна. От близките години след нашето освобождение от турско иго до днес, флотските музиканти са били винаги добри носители на музикалната култура в града ни. Ако проследим историята на музикалното дело на Варна, ще констатираме, че всички по-големи инициативи са намирали дейната подкрепа на флотските музиканти. Те са били винаги добри изпълнители. Един пресен пример; преди година и нещо, в Варна се създаде държавен симфоничен оркестър, един ценен първокласен културен институт. И при неговото формиране и закрепване помощта на флотските музиканти бе голяма и ценна.

Преди известно време ми се наложи да бъда между тях по работа. Репетираха. Още с влизането ми направи впечатление новото помещение на музикантския взвод не като за войскова единица, а като за културна единица. Паралелно с музикалната си дейност, флотските музиканти са си построили удобно помещение за своите културни нужди в чертите на града.

Хубаво другарство и хуманност свързва музикантите. Винаги съзнателни, с будно чувство на отговорност, ръководени вещо от капелмайстор Димчев, музикалният актив на взвода би бил по-голям, ако те свиреха на еднотипови фабрични инструменти, а не на инструменти от различни фабрики. Дори повечето инструменти са собственост на самите музиканти. И въпреки това, те са образували следните състави: духов симфоничен състав с пълен колорит на всички групи инструменти, обикновен духов състав. 2 джаз състави, един голям и един малък салоноркестри. Всичко това е от щата на музиканта. Повечето музиканти свирят на 2 — 3 инструменти.

Ето един малък отчет за дейността на музикантския взвод през изтеклата 1946 г. симфоничния състав е изнесъл 2 концерта в Варна, 1 в Бургас и 2 Добрич. Тук е мястото да се спрем на последния симфоничен концерт, изнесен преди около три месеца в Народния театър. При един хубав и плътен духов симфоничен апарат, при една изискана програма, диригент оркестранти се справиха с умение с една отговорна програма, в която личаха творби като Веберовата „Покана за валс", анданте из шеста симфония от Чайковски, П. Стайновите „Тракийски танци", сючета „Южно от Алпите" от Фишер, първата рапсодия от Ем. Димчев и др.

Обществото дължи признателност на тия скромни труженици в културния сектор на нова Варна.

Андрей Андреев

НА СЕЛО

(Репортаж)

Студен зимен ден. Земята е покрита с дебел снежен пласт. Остър вятър шиба по клоните на дърветата, свлича снежинките от едно място на друго, и отминава весел и игрив нагоре.

Безкрайният междуселски път е затрупан от големи снежни преспи. Ние крачим бодри и весели, не чувстваме, нито студ, нито умора от изминатия път. Отиваме към балканското селце Д. К. да изнесем нашата вечер.

Преваля пладне. Ние все тъй неуморно вървим. Късно след обед пристигнахме в селото. Изведнаж бяхме подушени от малките селски хлапета. Оглеждат ни плахо и внимателно, като стоят не далеч от нас и следят всяко наше движение. Идват представители на РМС, запознават се учтиво и когато научават целта на нашето посещение ни поканват с скромното българско „Добре дошли" в опушената селска кръчмица, на топло докато се уреди въпроса със салона.

Малчуганите, разбрали от нашия разговор защо сме дошли в тяхното тъй далечно село, нададоха радостни викове и полетяха на всички страни разнасяйки новината: — моряците ще изнасят вечеринка! Няма нужда от афиши! Няма нужда от глашатай!

Ето час, от както сме тук, а вече цялото село се е научило и събрало на площада където под игривите звуци на акордеона се люшва кръшно българско хоро. Никой не чуства студ. Здравите и напети балкански моми с къси ръкави, тропаха чевръсто на хорото, а немирния вятър развява хубавите селски сукмани. АРМИЯ И НАРОД". Душата замира в умиление от тая гледка.

Ех, Родино, ти наистина си щастлива с такива свои деца!

Вече мръква, а игрите продължават. Става късно и ние прекъсваме веселбата за да я продължим в читалището.

Точно в 8 часа вечерииката бе открита от корабника **Атанас Стойков** с няколко подбрани думи. Следва „Шуми Марица" и „Хей славяни!" — изпълнявани от моряшкия хор. Салона беше препълнен. Всеки номер изслушан внимателно и изпращан с бурни ръкоплескания. След литературната програма започна веселата част с българско хоро и продължи с танци.

Бяхме изпратени с много хубави пожелания и „пак да дойдем".

Разделихме се, като обещахме отново да ги посетим.

Така моряците от поста „Т. К." развиват култ. просветна дейност наред с бойната си подготовка. Така затягат неразривната връзка между народ и армия.

Въпреки малкото свободно време те изучават все нови и нови пиеси, разнообразяват своя казармен живот и издигат своето културно ниво.

ред. **Кирил Донев**

Всички сили за провеждане двугодишния стопански план

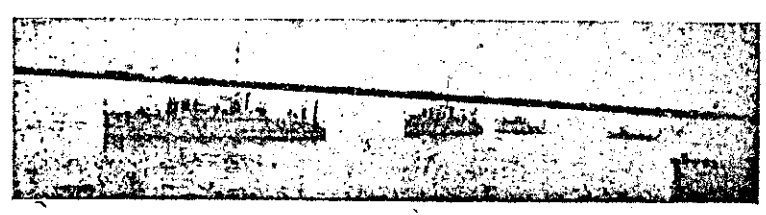

Народен флот

ТЕХНИЧЕСКИ НОВОСТИ

Електрожен под вода. В Съветския Съюз се е работило от 1932 год. върху електрозаварката и рязането на метели под водата. Твърде голям напредък в това направление се е постигнал през завършилата последна война, когато е имало случаи електрозаварката да се извършва на 85 метра под морската повърхност.

За флота подводната електрозаварка и рязане имат това голямо значение, че много подводни повреди могат вече да се отстраняват без изваждане на док и даже, в открито море. С това се печели време и труд, което е особено важно във време на война. В мирно време подводната електрозаварка и рязане играят значителна роля при изваждане на потънали кораби.

Подводният електрожен не се отличава от обикновенния. Само електродите се покриват с пласт от лак, парафин и други вещества за изолиране от водата. Самата волтова дъга работи „на сухо". Около нея се образува мехур от газове, получени от разлагането на водата.

Електродите за рязане се правят кухи и през кухината се дава кислород, който спомага за изгарянето на метала и по-бързото му прерязване.

Мич. Бел.

ОБЩА КУЛТУРА

ОСНОВНИ ЗАКОНИ НА ПРИРОДАТА

1. Запазване на веществата.

Докато един майстор няма на лице материал, той не може да изработи поръчения му предмет. Нито в едно природно явление, нито един физически или химически опит в лабораториите не е имало случай щото от нищо да се получи какъв да е вид вещество.

Вземете паница пълна със сладка вода. Спуснете в нея шепа сол. Солта ще се разтвори и изчезне пред очите ви. Вкусите ли от водата—тя е вече солена, а ако пък изпарите водата на дъното ще остане солта.

После, ако един химик вземе два грама от невидимия, безцветен газ-водород и 16 гр. също невидимият газ-кислород от тяхното химическо съединение ще се получи 18 гр. вода, след това вземе ли водата и я разложи ще получи 2 гр. водород и 16 гр. кислород.

Трети пример: Градинаря посява малко зрънце, от което след известно време израства голяма ряпа. Тази ряпа не е изникнала от нищо. Тя е израсла от зрънцето и се формирала чрез приетите вода и въздух, чрез приетите от почвата хранителни сокове. А тия вещества се съдържат в ряпата.

Има много и много други примери с които науката е доказала, че веществото никога не се губи и е вечно. Следователно, и вселената не е възникнала от нищо, а е изградена от различни вещества, които приемат различни форми, но не се изгубват никога.

преразказал Б. С. Р.

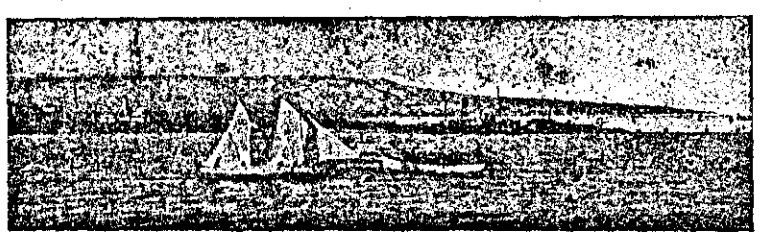

ИЗ „ВАСИЛИЙ ТЬОРКИН"

(поема от А Твардовски)

Още що? Пак тая книга
за боеца, то се знай,
без начало и без край,
без особени сюжети...

Впрочем, аз ще ви река:
няма на война сюжети!
— Как тъй няма?
— Ей така!

Знай закон: служи до срока!
Труд се иска не си гост!
При отбой — заспи дълбоко;
При тръба — скочи на пост!

Да война! Войник воюва
с лют противник, сам лютува,
При сигнал: Напред!. Добре!
Заповед: Умри! — Ще мре;

На война ни миг войникът
без команда не е свикнал
и неможе, разбери,
без да пита командира
да си промени квартирата,
ни партенките дори!

Да се жени, да се влюбва
няма право, ни без вест,
като бивш граф, да се губи
в странство от любов и чест.

НОВ НАЧИН ЗА ДОБИВАНЕ ЕНЕРГИЯ ОТ МОРЕТО

Ленинград, 17 март (ТАСС). —Институтът на научните хидротехнически изследвания е изпробвал с успех един оригинален генератор, който се поставя в движение от морските вълни. Новият мотор, построен от инженер Сидеренко, представлява една тръба, дълга 120 метра с диаметър 2 метра, затворен на двата края.

РЕДАКЦИОННИ

Офицери, подофицери, моряци, чиновници и работници за да може в „Народен флот" да стане истински ваш, изразител, то вие трябва да го подкрепите, като изпращате дописки, репортажи и др. материали от живота ви в казармата работилницата и морето.

***

Всички материали отнасящи се за вестника да се изпращат на адрес: в. „Народен флот"—Варна.

ХУМОР

бр. 3 на стенвестника „Морски стършел"

РИМОВАНИ АТЕСТАТИ ЗА ФЛОТСКИТЕ ХОРА

С бяло шалче, бръснат и с мустачки
гиздав, строен и напет
мъничко усмихнат и превзет
с дъх на някакъв парфюм —
но.. богат ли е на ум?

***

Пъшка, охка и се свива
гълта прахове, горчила,
челото се в пот облива.
Как да смели господа
четири купички храна?

***

Има знания — бръснач
по машините е пръв,
но кажете от кога
в него черната тъга
свила е гнездо?
И днес отпуска щом види
право в кръчмата ще иде.
А пък тъжно след това,
в плач потънал той едва
влачи своите крака.

НАУЧНО И ЗАНИМАТЕЛНО

ЧАРШАФ

Сега да говорим за чаршафа: По същество моряшкия чаршаф не се различава с нищо от обикновения, като изключим петната, които се намират по него. Направен е изключително от американ. Преди да се отрежат от него едни партенки, големината му е колкото обикновен чаршаф. Пере се с и без сапун. Той е идеално чист, преди да почне да изпълнява своята длъжност. За неговата пренадлежност трудно може да се говори, тъй като това ще доведе до задънен сокак. Но все пак изхождайки от личен опит мога да кажа две думи и за това.

Обикновено, всеки има чаршаф в деня, когато го раздават от склада. Може да го има да му се радва, да го стопанисва и проче, както намери за добре. Но от момента, когато го застели на леглото, или го завре в куфара си, следите се загубват. Така че да не говорим за това.

Агрегатните състояния на чаршафа са следните:

1. Меко състояние—дотогава, докато спиш на него.

2. Монетно състояние—когато дрънкаш монетите (стойността му) в джеба си.

Заб. Може монетите да не са в твоя джоб, но това не пречи, състоянието не се мени.

3. Течно—в това състояние чаршафа преминава от момента, когато облакатен на тезгяфа пред тебе стои чаша вино или каква да е кръчмарска течност.

Това са накратко неговите разновидности. И още по накратко последствията: *преписка, съд и затвор.*

Академик Ъ

Да не остане нито едно ъгълче на кораба, в спалното помещение, канцелария и работилница непочистено.

Замърсените места са огнища на заразни болести

движи в страшно мълчание... На флагманския турски кораб „Хуни Аллах" светна мълния. Гръмна първия залп. Неприятелският флот и бреговите батареи се закриха в облак от барутен дим. Руската ескадра още мълчеше. Тя чакаше първия изстрел на своя адмирал.

Той храбро се насочваше към самия център на турската бойна линия.

Блесна огън на „Императрица Мария". Забумтя цялата ескадра. Започна се Синопският бой.

—

Флагманският кораб на Нахимов е засипан от ядра и олово. Ветрилното въоръжение е пречупено. Счупени са и предния и средния стожери. Целият борд на много места е пробит и е в дим и огън.

Но кораба продължава да върви все напред и да поразява врага със своя убийствен огън.

Той отдава котва пред флагманския кораб на противника и продължава да се бие и с бреговата батарея № 6.

Обвит в барутен дим „Великият княз Константин" получи маса попадения от ядра и застана на котва след своя флагман.

„Париж" следвайки редом с „Императрица Мария", отдаде котва по диспозиция и откри огън по корвета „Гюли Сефит", фрегата „Димиат" и батарея № 5. В 1 часа и 0·5 минути той взрива в въздуха първия, застави втория да се изхвърли на брега и откри огън по фрегата „Низамие". В 2 часа този турски кораб, въоръжен с 69 оръдия с пречупени стожери се запали и изхвърли на брега. Тогава „Париж" насочи огъня си срещу батарея № 5 и я застави да замлъкне.

Забелязал в разгара на боя блестящите действия на „Париж" Нахимов заповяда да повдигнат сигнал, с който той изказва своето задоволство. Уви! Сигналистите не можаха да повдигнат сигнал, тъй като всичките фалени на кораба бяха скъсани.

Боя кипеше. Трясъка на стотици оръдия разтърсваше въздуха. Дим от барут и пожари покриваха залива и брега.

Флагманският кораб на противника не издържа огъня на „Императрица Мария", отряза котвената верига и се изхвърли на брега. Един след друг летяха във въздуха, загиваха и се изхвърляха на брега турските кораби. Парахода „Таиф" се опита да избяга, но фрегатите „Кагул" и Кулевги" се насочиха подир него. Парахода започна непрекъснато да променя курса и скоростта си. С платна беше трудно да го следват. Получил няколко залпа „Таиф" успя да избяга в Цариград, където донесъл нещастната вест за поражението на турската ескадра.

—

Към 4 часа след обед турският флот бе унищожен. Всички батареи сринати. Изхвърлените на брега останки бяха в най-лошо положение.

Нахимов заповяда да се подаде отбой.

Раздаде се и се понесе по целия залив мощно победоносно „ура"...

Пристъпиха към оказване помощ на ранените и преброяване на пленниците. В числото на последните се оказа ранен и началника на турската ескадра—вице адмирал Осман Паша. Той предаде на Нахимов своята сабля. Бяха взети в плен и командирите на корвета „Несим Зафер" и фрегата „Фейди Меабуд".

Към края на боя пристигнаха и руските параходи „Одеса", „Крим" и „Херсон" под флага на генерал-адютанта Корнилов.

През нощта те изтеглиха руските кораби на страни от брега, за да не би при промяна на вятъра някои от горящите остатъци от турските кораби да попаднат върху тях.

—

На 19 сутринта всички убити в боя бяха погребани в морето.

Целият този ден премина в поправяне на повредите. Много от корабите бяха толкова пострадали, че не можеха да извършат прехода през Черно море, особенно в това лошо време.

След 36 часова работа главните повреди бяха до толкова отстранени, че ескадрата можеше да се отправи към Русия. Най-пострадалите кораби бяха взети на влекало от параходите.

При излизането обаче зад Синопския нос ескадрата срещна силно северо-източно вълнение и трябваше да се отдадат влекалата. През нощта стана още по-лошо.

Едва на 22 ноември вятъра утихна. Пострадалите кораби се завързаха наново на влекало и към 2 часа след полунощ победоносно ескадрата влезе в Севастополския залив.

—

Тази победа на времето възбудила всенароден ентусиазъм. Името на адмирал Нахимов станало известно на всеки руснак.

—

На 18 ноември (1 декември) 1888 г. тридесет години след боя при Синоп, благодарното Отечество в памет на своя национален герой повдигнало паметник в Севастопол.

—

Днес всеки съветски моряк и офицер се гордее с името на прославения руски адмирал и носи с гордост върху гърдите си създадения през последната Отечествена война красив специален съветски морски орден — „Адмирал Нахимов".